

Кокиче на бойното поле.

Боже мой, каква картина !
Връщаме се прѣзъ гората
Слѣдъ една ужасна битка;
Гледамъ: цѣвнало кокиче
И съ наслада свихъ си китка.

Мило цвѣте, първа радостъ !
Още пролѣтъ не дошла е,
Странджа пѣй зловѣща пѣсень,
Ти си цѣвнало, горкото
Мило цвѣте — даръ небесенъ !

Скромно цвѣте, първа рожба!
Посрѣдъ нашитѣ тревоги
День и нощь въ полето бойно,
Срѣдъ топовнитѣ гѣрмежи,
Ти си цѣвнало спокойно !

Я послушай моята молба !
О, кокиченце любезно,
Обади ми новината :
Скоро ли ще си отидемъ,
Ще се свѣрши ли войната ? . . .

